

ESO Cicle Superior EP 25 - 28 Maig'10	DEPARTAMENT DE PASTORAL	 BARCELONA
	REFLEXIÓ SETMANAL 34 CURS 2009-2010	

(Dimarts)

No surtis de la infantesa apresuradament: després voldràs recuperar aquells anys.
 No entris a l'adolescència convençut que dominaràs el món: la vida et portarà per camins que ni tan sols sospites.
 No malbaratis la teva joventut: la joventut ens pertany a tots, però marxa de tots...en ningú queda, ni es manté.
 No entris en la maduresa creient que has superat totes les etapes i que el triomf arribarà demà: la felicitat, únic triomf, es troba en totes les etapes, no al final del camí.
 No surtis de la vellesa sense entregar els teus consells: uns altres se'n beneficiaran.

PREGÀRIA:

Jesús, prego per mi, perquè et sigui fidel; perquè a través de la meva paraula i del meu testimoni vital puguin creure en Tu moltes més persones. Amén.

(Dimecres)

Si ets el que ets, serveix, estima, dona...
 Però mai diguis que ets més que els altres.
 Si ets savi, calla.
 Que el món descobreixi en tu la saviesa.
 En el somriure que regales a la iaia, tractant-la amb paciència i consideració.
 En la forma de saludar, cordialment, al teu amic.
 En la teva forma d'acaronar al petit: entrega't.
 Sigues tan savi que ensenyis als altres en la teva acció més petita
 que donant-lo tot, sembla que no et costa.

PREGÀRIA:

Jesús, demanem avui per la unitat, per la cohesió, per formar un grup compacte i sòlid. Que tots junts formem un de sol: a la família, a la classe, en el grup d'amics... Amén.

(Dijous)

Un creix quan no hi ha buit d'esperança, quan no hi ha feblesa de voluntat, ni manca de confiança en un mateix.

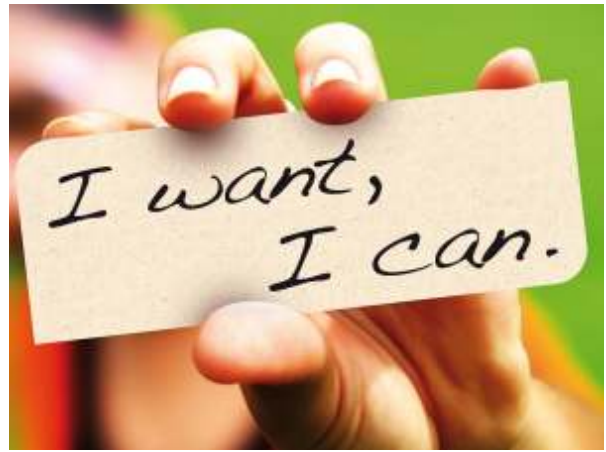
Un creix quan accepta la realitat, i té caràcter per viure-la, sigui cruda o feliç.

Un creix quan no accepta el seu destí si aquest no li satisfà, i lluita amb el seu esforç per canviar-lo.

Un creix quan se supera, es valora i sap donar fruits profitosos.

Un creix quan intenta obrir camins, i deixa empenta, assimila experiències...

Creix quan ajuda els que l'envolten, es coneix a si mateix i dóna a la vida més del que ha rebut.

PREGÀRIA:

Senyor, concedeix-nos que en aquest dia ens abstinguem de proferir cap queixa, crítica destructiva, paraula feridora, etc. I que per moltes contrarietats o problemes que se'ns presentin, els superem amb esperit positiu. Amén.

(Divendres)

Hi ha molts homes i dones als quals els costa acceptar i expressar la necessitat que tenen de sentir-se valorats i estimats: mares que imploren l'atenció dels seus fills, avis oblidats, nois i noies que encara que ho tenen tot (coses materials, s'entén), no tenen amics, o els seus pares estan massa ocupats per atendre'ls...

L'amor i l'amistat no s'han de demanar mai: ens la mereixem per dignitat. Va ser l'herència que Déu ens va deixar com a fills seus.

Quantes vegades hem passat al costat de pidolaires de l'amor i ni ens hem adonat, els hem ignorat encara que ells han intentat cridar la nostra atenció?

Quantes vegades haurem jutjat malament a persones que fan el que fan perquè estan famolencs de tendresa, o d'afecte, i ningú se'ls ha donat, ningú els fa cap cas habitualment?

Siguem nosaltres d'aquelles persones capaces de captar la necessitat d'Amor en els altres, i estimant sense distinció, acabem amb aquesta mena de "mendicitat."

PREGÀRIA:

Avui demanem a la Mare de Déu, Mare de tots, amb humilitat, i conscients que ens equivocarem moltes vegades, que ens ajudi a reorientar les nostres decisions quan aquestes no siguin constructives, enriquidores i positives per nosaltres o pels altres. Amén.